

A III. ÉSZAKMAGYARORSZÁGI KÉPZŐMŰVÉSZETI KIÁLLÍTÁS

Ez évben immár harmadízben mutat-
ták be legújabb alkotásaikat közös tár-
laton a Magyar Képzőművészek Szö-
vetsége Északmagyarországi Területi
Szervezetének festői, grafikusai, szob-
rászai. A kiállítást — hagyományosan
— április 4-én Salgótarjánban, a Jó-
zsef Attila Megyei Művelődési Ház Fel-
szabadulás úti kiállító termében ren-
dezték, ill. nyitották meg. A szokásos-
nál is nagyobb számú érdeklődő köz-
önség jelenlétében dr. Vonsik Gyula
az MSZMP KB Tudományos és Kultú-
rális osztályának helyettes vezetője
mondott megnyitó beszédet.

A tárlat gazdag anyaga sokrétű képet
ad egy táj, Északmagyarország alkotó-
művészeinek eredményes tevékenységé-
ről. A kiállítás sok meglepetést és örö-
met váltott ki, de ugyanakkor felvetette
azokat a tartalmi és formai kérdéseket
is, amelyek általában jellemzik a mai
magyar képzőművészetet. Örvendetes,
hogy ez alkalommal az eddiginél na-
gyobb számú, változatosabb és figye-
lemreméltóbb, szobrászati alkotás szere-
pelt a festészeti és grafikai anyag mel-
lett. Joggal mondhatjuk, hogy a kiál-
lítás jelentősége túlnőtt a helyi vagy
tájjellegű események ható és probléma-
körén. Erre hívja fel a figyelmet Aradi
Nóra is a katalógus előszavában:

„A III. Északmagyarországi Területi
Kiállítás — más ismétlődő programok-
hoz hasonlóan — nem hozhat minden
évben sohanemlátott újat, s e harmadik
alkalom elsősorban egyöntetűbb szak-
mai igényességgel, a növekvő biztonság-
érzettel örvendeztetni meg a nézőt. Ke-
vésbbé lépett előre a grafika, s ez ért-
hető, hiszen a miskolci biennálék szom-
szédtságában nem lehet az északmagyar-
országi tárlaton is évről-évre újat pro-
dukálni. De több a szorászati kezdemé-
nyezés és észrevehető változást él át a

festészet. Elsősorban ez utóbbi néhány
problémáját kívánjuk érinteni: kiala-
kulóban van sajátos arculata, a szer-
kesztettségnek és a látványelemek sze-
lektálásának a hódmezővásárhelyitől,
szolnokitól, stb. eltérő módja, szükséza-
vúság, és belső fegyelem, amely egyre
inkább magán viseli most már nemcsak
a sokszorosított grafikának, hanem a
falfestészetnek a jelenlétét és a gyakor-
latát is. A táblafestészetre sem Észak-
magyarországon, sem másutt nem deg-
radáló, hogy hatnak rá azok a műfajok,
amelyek a legkönnyebben számolhat-
nak az állandó nyilvánossággal, a ter-
jeszthetőséggel . . .

Mai táblafestészetünk leginkább új
vonásai — és erre a salgótarjáni kiállít-
ás is felhívja a figyelmet — már hatá-
rozottan mutatják a falfestészetben ér-
lelődő tömörítőkézségnek, formai fe-
gyelemnek a hatását. Néhol persze csak
külső formai elemek, stíliserő vonások
utalnak erre, s a falképi műfajok széles
skálájából inkább a dekorativitás hat.
Néhol azonban már a belső formában
a struktúrában mutatkozik meg a vi-
lágnézetileg mind tudatosabb lényeg-
keresés . . .

A mai táblaképfestészet leglényege-
sebb problémája tartalmi jellegű: meg
kell találni a mai valósággal adekvát,
s az „általános emberit” érzékelhető,
észlelhető emberközelségbe hozó mon-
danivalót. A festők keresik ezt, nem
kevés gyötrődéssel és nem kevés ered-
ménnyel, és legtöbbször világosan látja,
hogy a táblakép mai, sokat hangoztatott
problémái nem elsősorban műfaji, ha-
nem világnézeti kérdésekből fakadnak.
Az északmagyarországi kiállítás ezen a
ponton is kezd olyan seregszemlévé
nőni, amely művésznek, közönségnek
egyaránt magasabb szintű önkontroll
lehetőségét nyújtja.”

A Nógrád megyei szervek által alapított „Munka—Művészet” díjakat a zsüri javaslata alapján a következő művészek nyerték el:

A Nógrád Megyi Tanács nagydíját Czinke Ferenc festő, grafikusművész és Ficzer László festőművész. A salgótarjáni Városi Tanács díját Iványi Ödön festőművész és id. Szabó István szobrász-

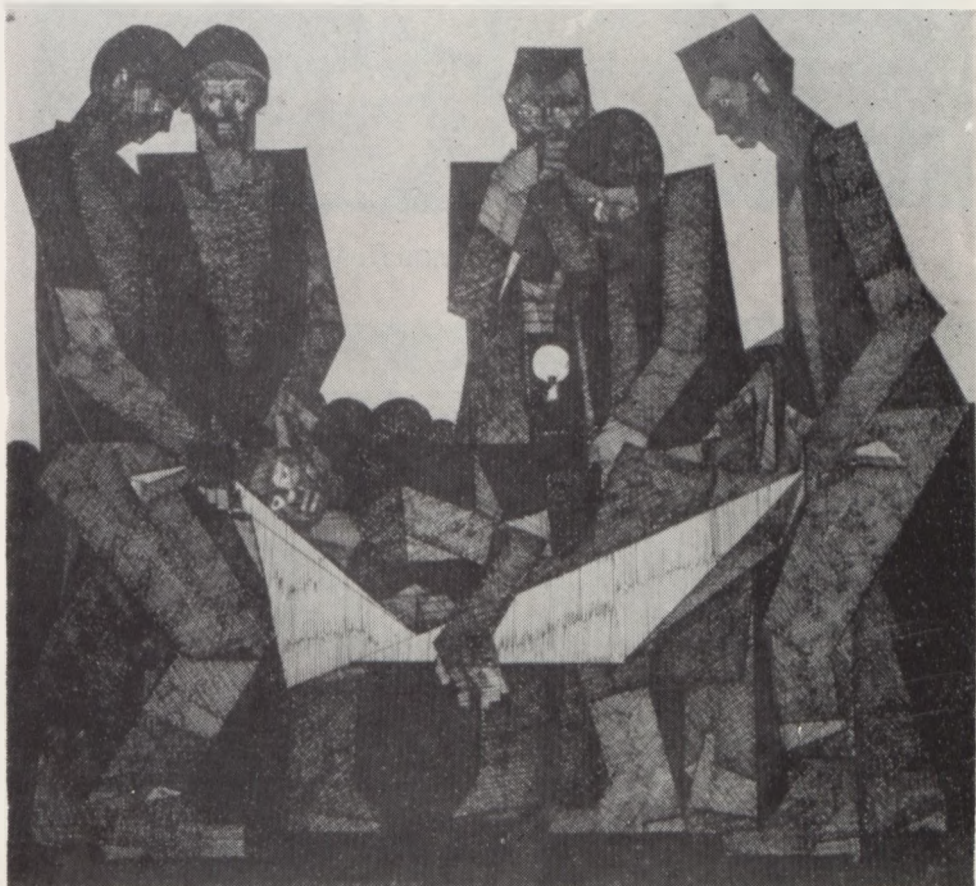
művész. A MESZÖV díját Lóránt János festőművész.

A kiállítást nagy hozzáértéssel, sok ötletességgel Baranyi Judit, művészet-történész rendezte. A plakátot és a katalógust Katona László tervezte.

A tárlat teljes anyagát a jövőben bemutatják még Egerben, Miskolcon, Sátoraljaujhelyen és Besztercebányán is.

III. ÉSZAK-MAGYARORSZÁGI TERÜLETI
KÉPZŐMŰVESZETI KIÁLLÍTÁS 1967.

*
em

TÓTH IMRE: SIRATÓK

FELEDY GYULA: KARIATIDÁK

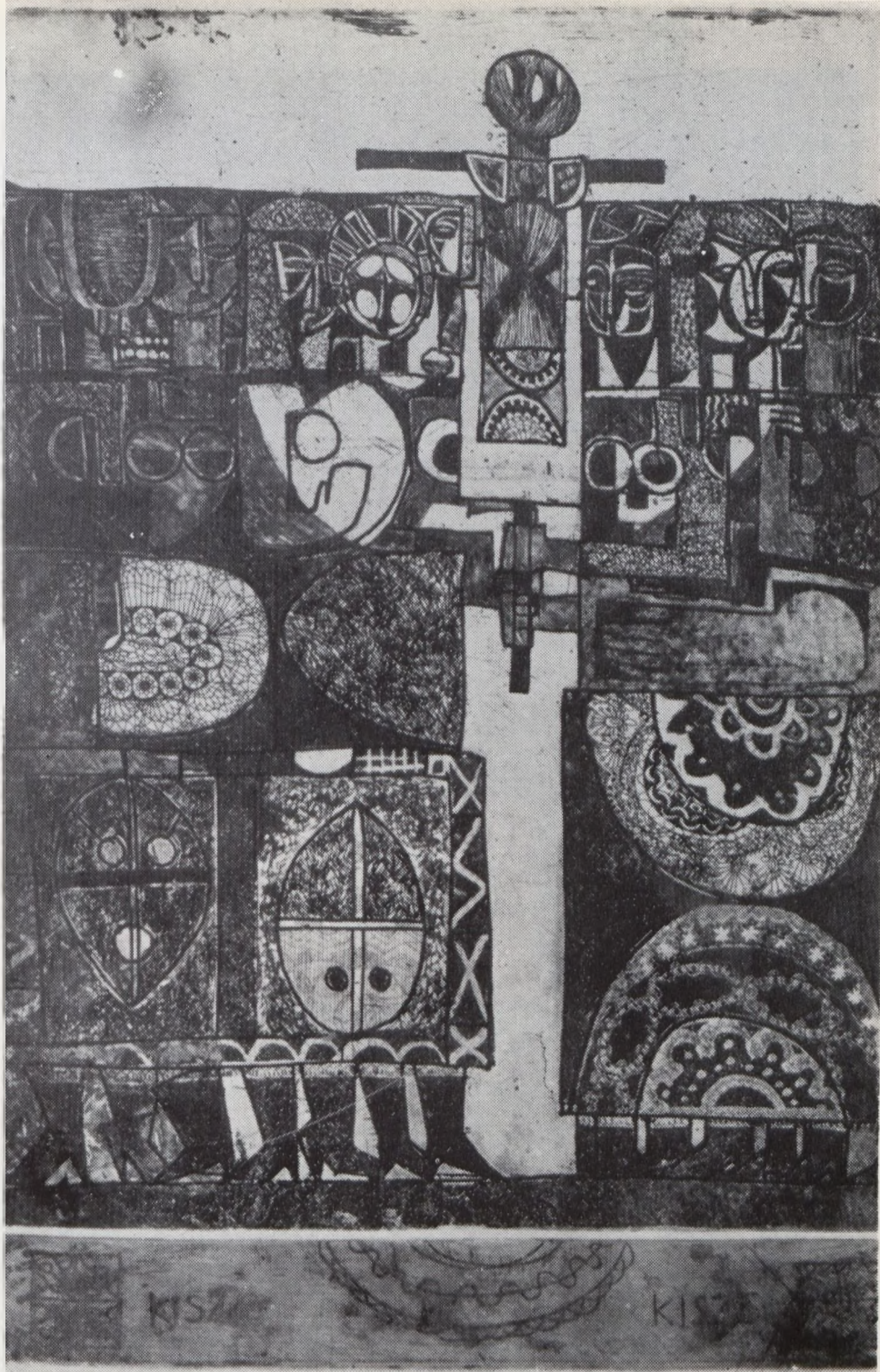
RÉTI ZOLTÁN: NÓGRÁDI DOMBOK

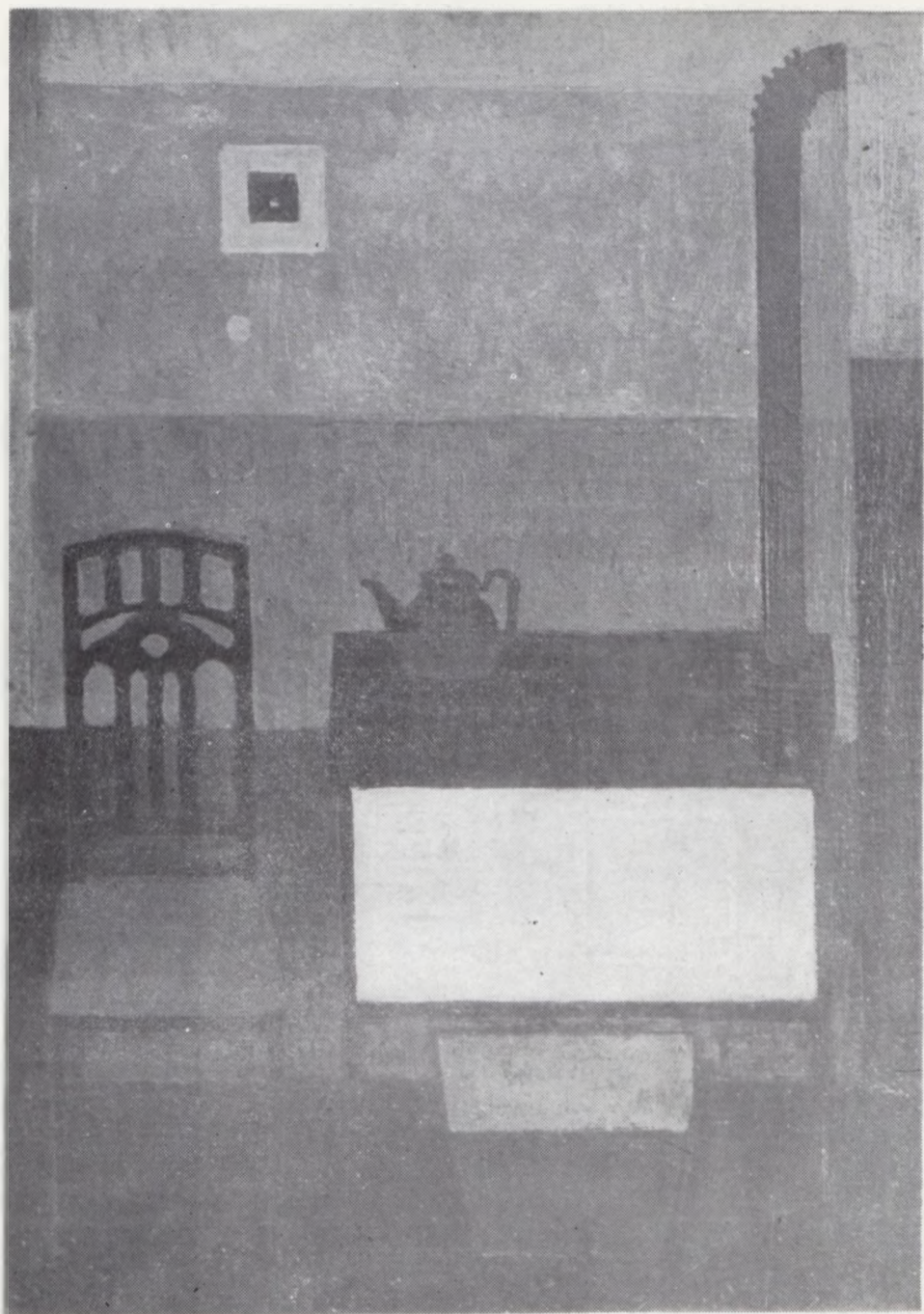
KRISTÓF CECILIA: HÁROM CSERÉP VIRÁG (olaj)

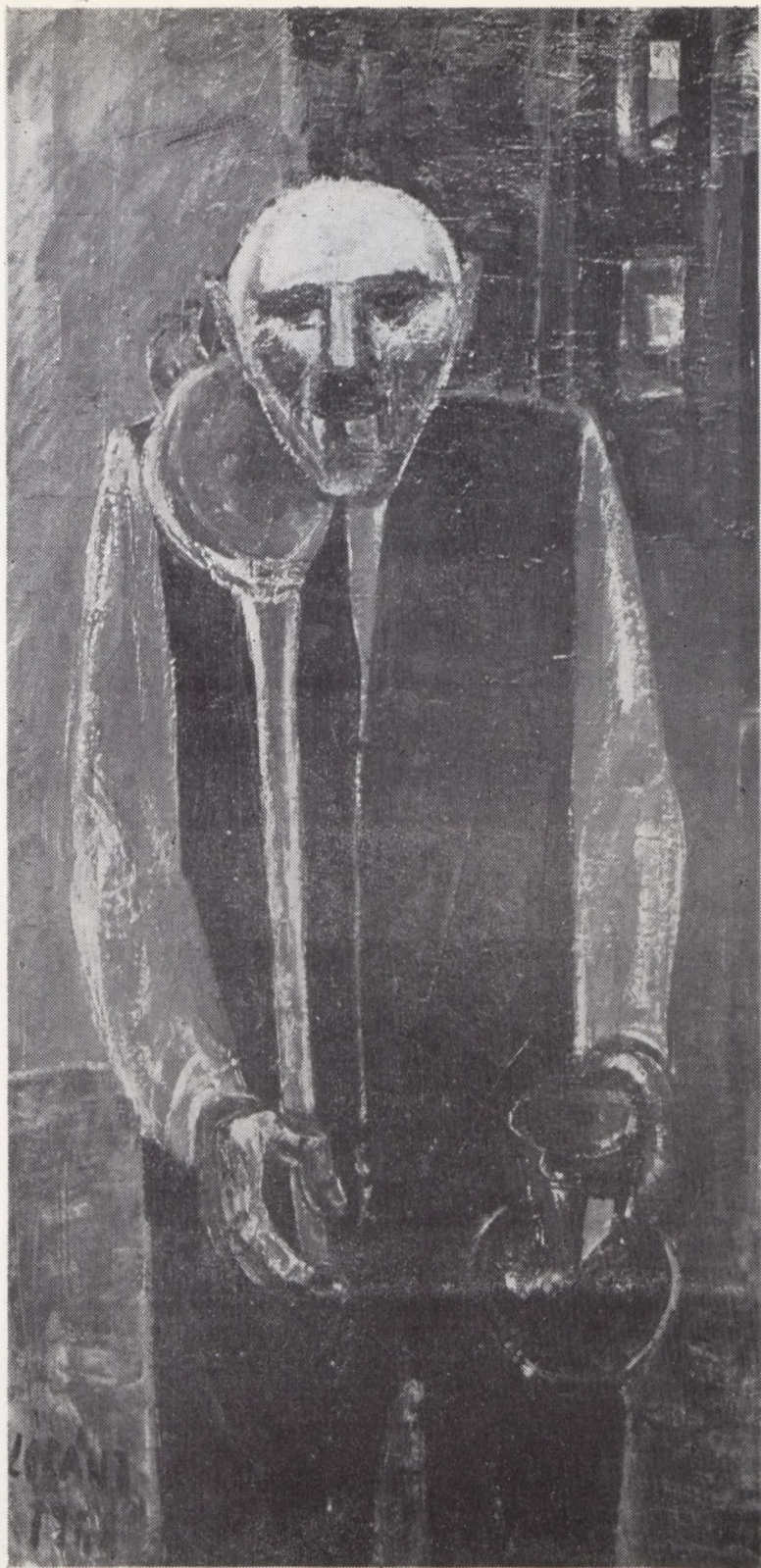
IVÁNYI ÖDÖN: TŰPRENGÉS (olaj)

CZINKE FERENC: KISZEJÁRÁS (rézkarc)

PATAKI JÓZSEF: ENTERIÓR

LŐRÁNT JÁNOS:
VINNCELLÉR (olaj)